

inde på, bl.a. hr. Søren Søndergaard, vejer meget tungt i vores verdensbillede. Hvis man er begyndt at slå rødder for alvor i det danske samfund efter fem eller seks års forløb, så er det ikke vores opfattelse, at man skal sparke folk ud af landet igen.

Hr. Søren Søndergaard gjorde det regnestykke, at der reelt var tale om en 5-års-regel, fordi der først ville gå et par år til asylsagsbehandling og så derefter tre år. Jeg er glad for, at det ikke mere er sådan.

Og det er så samtidig en besvarelse af fru Dorte Bennedsens spørgsmål om, hvordan det går med asylsagsbehandlingstiderne. Det går nemlig stille og roligt, men meget markant i den rigtige retning. Det er også det, der har været hensigten med alle de forslag, der har været oppe her, siden vi fik en socialdemokratisk ledet regering, nemlig at vi ikke vil acceptere disse invaliderende lange sagsbehandlingstider.

Fru Dorte Bennedsen spurgte specielt til normalproceduren, fordi man tidligere har været meget optaget af, hvordan det går med de åbenbart grundløse sager. Der er det sådan, at hvis vi tager alle sager – og de sidste tal, jeg har, er på sager, der er færdigbehandlet i april 1995 – under normalproceduren, er tallet i dag nede på 201 dage. Det er klart, at det, at der er bosnere med inde i billedet – da de har en kortere sagsbehandlingstid – naturligvis gør, at tallet bliver mindre, end det ellers ville være. Men hvis vi tager tallet for andre sager, f.eks. tilladelser, er det 339 dage, og når det gælder udrejse 444 dage. Det vil sige, at vi meget klart er på vej i den rigtige retning med kortere sagsbehandlingstider.

Jeg synes også, det kunne være interessant at se på, hvordan det går, hvis vi tager alle sager under ét, altså besvarelse af spørgsmålet: Hvor lang tid tager alle asylsager behandlet i april 1995 i gennemsnit? Der er vi nu nede på 198 dage.

Jeg synes, det er vigtigt at fastholde, at en række af de meget svære diskussioner, vi har været igennem her inden for de seneste år, nu rent faktisk har givet resultat ikke blot på de åbenbart grundløse sager og de særligt hastende sager, men det viser sig over hele linjen ved behandlingen af asylsager.

Jeg vil godt pege på et specielt problem, som vi kommer til at beskæftige os mere med, når vi ser på disse behandlingstider: Det er det stigende problem med politiets arrangement af udrejser. Det viser sig, at der er en række lande, som

bliver mere og mere modvillige til at tage deres egne statsborgere tilbage, efter at de er blevet afvist i Danmark.

Derfor vil vi nu også offentliggøre en særlig statistik om det problem, sådan at vi kan følge med i, hvordan det går. I dag er det sådan, at af de tilsammen gennemsnitlig 198 dage, som en asylsag tager, medgår de 52 dage til udrejse, dvs. politiets arbejde med at få arrangeret en udrejse. I nogle tilfælde ved vi, at det trækker utåleligt længe ud, og det er også baggrunden for, at vi har lavet den 3-måneders-regel, der nu er en del af udlændingelovgivningen; det skete i forbindelse med den sidste ændring.

Jeg er glad for, at et så bredt flertal i Folketinget, som der har været tale om her, i løbet af de seneste par år har taget opgaven på sig med at få gjort op med de umenneskeligt lange sagsbehandlingstider. Vi ved, at resultatet af de lange sagsbehandlingstider jo er, at folk bliver dårligere rustet til en tilværelse, uanset om den så kommer til at foregå i Danmark, fordi man får asyl, eller om man skal rejse tilbage til sit hjemland.

Vi føler os nu på baggrund af erfaringerne med de opstramninger, der er sket, overbevist om, at vi godt kan nå den målsætning, vi har sat os, nemlig at vi skal ned på omkring 10 måneder, og som det fremgår af nogle af de tal, jeg har nævnt her, er vi for nogle sagsgrupper i hvert fald meget tæt på at nå det, i andre sagsgrupper er det mere problematisk.

Men jeg vil godt samtidig opfordre til, at man forstår de problemer, der er knyttet til det. I nogle perioder vil der være flygtningegrupper, hvis sager kan afgøres hurtigt og enkelt, fordi man har en meget stor viden om forholdene i deres hjemlande, sådan at det er nemt at efterfinde oplysninger om den enkeltes situation i det land, man er flygtet fra.

I andre perioder kan der være tale om flygtningegrupper, hvor det er meget vanskeligt at få disse oplysninger frem, og i de perioder vil der selvfølgelig være nogle længere sagsbehandlingstider. Vi vil gerne dele den viden ikke blot med Folketinget, men også med en bredere offentlighed, for derved håber jeg, at der kan skabes en større forståelse for, at det i praksis vil være sådan, at sagsbehandlingstiderne naturligvis svinger efter, hvilke typer asylansøgere der kommer, og fra hvilke landegrupper de kommer.